

end maa indrømmes, at den faste Handel har større Udgifter at bære end Speculanthandelen, har den ogsaa paa den anden Side ikke ubetydelige Forrettigheder. Saaledes er det Speculanthandlerne forbudt at handle i Land, hvilket er en væsentlig Indskrænkning, da Handelen ombord i smaa Fartøier er meget ubekvem og besværlig især for de af Indbyggerne, som fra Øylandet besøge Handelsstedet. Af endnu større Vigtighed for den faste Handel er det, at Speculanthandelen er indskrænket til 4 Uger paa hvert Sted; thi vel er det saa, at den væsentligste Omsætning paa Island foregaaer i et Tidsrum af 3 à 4 Uger, og at denne Handel indtræffer paa en Tid af Aaret, hvor Speculanterne i Reglen kunne være tilstede, men, foruden at der dog ogsaa til andre Tider af Aaret, navnlig om Efteraaret, drives en ikke ubetydelig Handel, kan Speculanten ogsaa ved Forsinkelse paa Reisen udsættes for at komme efter den egentlige Handelstid, og er da ganske anderledes udsat for Tab end den faste Handlende, der kan oplægge Varerne i sine Pakhuse og senere sælge dem maaskee endog til højere Priser, efterat den Concurrence, Speculanthandelen har frembragt, er ophørt, medens Speculanthandleren vil være nødsaget til i saadanne Tilfælde at afhænde sin Ladning til Indbyggerne eller de faste Handlende for hvad han kan faae, naar han ikke vil føre den tilbage. Det faste Ophold i Landet frembyder ogsaa Leilighed til fordeelagtige Entrepriser, navnlig paa flere Steder til Fisseriudredninger, der sandsynligviis ville blive endnu fordeelagtigere efter Handelens Frigivelse, ligesom ogsaa den i dette Udkasts § 3 optagne Bestemmelse, hvorefter Speculanterne i deres Handel med de faste Kjøbmænd ikke ere bundne til nogen Tidsfrist, vil være i disse sidste's Favour.

Ligesom der saaledes efter det ommeldte Medlems Formening ikke i de hidtil bestaaende Forhold er nogen Grund til at paalægge Speculanthandelen en Tillægsafgift, saaledes antages det heller ikke, at disse Forhold i nogen væsentlig Grad ville forandres ved Handelens Frigivelse for Fremmede, da de fremmede Skibe, efter hvad der tidligere er udviklet, neppe ville besøge de smaa og affides liggende Havne, og

det, hvad de andre Havne angaaer, maa antages for sandsynligt, at de Fremmede i Regelen ville foretrække at afhænde deres Ladninger til de faste Kjøbmænd, hvorved de kunne opnaae en hurtigere Omsætning.

Efter hvad der saaledes er anført, forekommer det dette Medlem betænkeligt at lægge en Tillægsafgift paa Speculanthandelen, der fremdeles væsentligt maa antages at ville blive ført af Indenlandske, som alle i Regelen tildeels tilføre Landet Nødvendighedsartikler. Følgen heraf kunde let blive, at denne Handel, hvorpaa Islanderne sætte saa stor Pris, blev, om ikke ubeløkket, saa dog indskrænket i en høj Grad, hvorved Concurrence paa de mindre og mere affides liggende Steder kunde ophøre. Det kunde vel synes, at den foreslaaede Tillægsafgift ikke vilde være affrækkende, men det formenes dog, at, naar der af et Skib af 30—40 Commercelasters Størrelse skal svares i det Hele 150 til 200 Rd., kunde en saadan Afgift blive meget søelig, især naar Ladningens Indhold var af mindre betydelig Værdi, s. Ex. Tømmer og Bygningsmateriale, hvis Tilførsel er af Vigtighed for Landet, hvorhos det kunde synes mindre billigt, at et Skib, af hvis Ladning den væsentligste Deel var bestemt til en fast Kjøbmand eller Commissionair, skulde, fordi man saa sig nødt til at udsælge en ringe Deel af Ladningen i Detail, betale Tillægsafgift af hele Skibets Ladningsdrægtighed.

Endeligen er det bemærket, at et i den islandiske Forsamling i Aaret 1851 stillede Forslag om, at der i Henseende til Afgiften paa den faste Handel og Speculanthandelen skulde gøres den Forskjel, at der af den første skulde svares 1 Rd. pr. Commercelast, og derimod af den sidste 3 Rd. pr. Commercelast, blev eenstemmigt forkastet.

Ministeriet maa nu vistnok erkende, at de af tidnævnte Medlem fremhævede Betragtninger have megen Vægt, og at samme navnlig indeholde end yderligere Beviis for Utilraadeligheden af et absolut Forbud mod den saakaldte Speculanthandel, men maa dog i Hensehold til de af Commissionens Flertal anførte Grunde med samme være enigt i Nødvendigheden af at besytte den faste Handel og derigjen-